Sygn. akt I C 2109/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Anatol Ławrynowicz

Protokolant: Radosław Niewiński

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta S. W. Zarządu (...)

przeciwko A. N.

o zapłatę

I Zasądza od A. N. na rzecz Miasta S. W. Zarządu (...) 1352 złotych (jednej tysiąc pięćdziesiąt dwa), od kwoty 270,40 złotych z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 13 % od dnia 13 lutego 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, z 8 % od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, od kwoty 270,40 złotych z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 13 % od dnia 26 lutego 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, z 8 % od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, od kwoty 270,40 złotych z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 13 % od dnia 4 marca 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, z 8 % od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, od kwoty 270,40 złotych z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 13 % od dnia 23 kwietnia 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, z 8 % od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, od kwoty 270,40 złotych z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 13 % od dnia 31 maja 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, z 8 % od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty.

II Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 30 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, 221,40 złotych tytułem zwrotu wydatków i 197 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

III Zasądza na rzecz r.pr K. A. tytułem wynagrodzenie kuratora 221,40 złotych, w tym 41,40 złotych tytułem zwrotu podatku VAT, które wypłacić z zaliczki pod poz. 121c i tytułem zwrotu wydatków 31 złotych, które wypłacić z sum budżetowych Skarbu Państwa.

IV Nakazuje pobrać od A. N. na rzecz Skarbu Państwa 31 złotych tytułem wydatków.

I C 2109/14

UZASADNIENIE

Miasto S. W. Zarząd (...) wnosił o zasądzenie od A. N. 1352,00 zł , od kwoty 270,40 złotych z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 13 % od dnia 13 lutego 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, z 8 % od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, od kwoty 270,40 złotych z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 13 % od dnia 26 lutego 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, z 8 % od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, od kwoty 270,40 złotych z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 13 % od dnia 4

marca 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, z 8 % od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, od kwoty 270,40 złotych z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 13 % od dnia 23 kwietnia 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, z 8 % od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, od kwoty 270,40 złotych z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 13 % od dnia 31 maja 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, z 8 % od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty i obciążenie pozwanej kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu podano, iż pozwana pięciokrotnie korzystała z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu.

Kurator reprezentujący nieznaną z miejsca pobytu pozwaną w odpowiedzi na pozew wnosił o oddalenie powództwa, przyznanie wynagrodzenia i zwrot poniesionych wydatków kwestionując okoliczności podane w pozwie zarówno istnienie jak i wysokość roszczenia powoda .

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

Pozwana A. N. w dniach 29 stycznia 2014 roku, 11 lutego 2014 roku, 16 lutego 2014 roku, 08 kwietnia 2014 roku i 16 maja 2014 roku korzystała z komunikacji miejskiej na terenie W. nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Kontrolerzy Zarządu (...) w W., którzy stwierdzili tę okoliczność za każdym razem na urzędowym numerowanym druku oznaczyli dzień i godzinę zatrzymania pozwanej bez biletu, miejsce, strefę, numer pojazdu, dokładne dane personalne pozwanej, jej numer PESEL a także dokument potwierdzający jej tożsamość. Na potwierdzeniu widnieje podpis pozwanej na dowód zapoznania się z treścią wezwania, numer i podpis kontrolera. Za każdym razem zatrzymanie realizował inny kontroler.

Powyższe ustalenia znajdują potwierdzenie w dokumentach k 4-8 (wezwanie do zapłaty) k 25, k 28 (dane personalne pozwanej), k 66 (informacja z Posterunku Policji w D.), k 68 – 80 (Uchwała LXVI /1807 /2013 Rady Miasta Stołecznego W. z dnia 03 października 2013 roku zmieniającą uchwałę w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w W., zmiany uchwały w sprawie ustalenia ulg za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zborowego oraz zmiany uchwały w sprawie regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego w W.)

W terminach zakreślonych przez Sąd powód i kurator pozwanej korzystali z prawa zgłaszania wszelkich wniosków dowodowych. Powód w uzasadnieniu pozwu wskazując na podstawę prawną swojego roszczenia odwoływał się do zapisu art. 33 a ust. 3 ustawy Prawo przewozowe z dnia 15 listopada 1984 roku (Dz. U. 2000.500.601). Przywołanie zaś w uzasadnieniu pozwu nieobowiązującej uchwały nr XVI /301/2011 Rady Miasta W. z dnia 26 maja 2011 roku w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego nie oznacza że wielkość obciążających pozwaną opłat została niewłaściwie wyliczona. Pozostają te opłaty tj. opłata dodatkowa w kwocie 266 zł oraz należność przewozowa w wysokości 4,40 zł. w zgodzie z obowiązującą podstawą prawną tj. Uchwałą nr LXVI /1807/2013 Rady Miasta Stołecznego W. przedłożoną w sprawie w charakterze dowodu obowiązującego prawa.

W punkcie VIII tejże uchwały wskazano iż opłaty dodatkowe za przejazd bez odpowiedniego dokumenty przewozu (tak jak w przypadku przejazdów pozwanej) stanowi 38 -krotność ceny biletu jednorazowego przesiadkowego normalnego obowiązującego w strefie I i II. W punkcie IV uchwały cena takiego biletu określono na 7 złotych. Zastosowanie mnożnika 38 X 7 daje opłatę dodatkową w kwocie 266 zł do której dodać należy należność przewozową w wysokości 4,40 zł. Dowodowy przedstawione przez powoda w ocenie sądu są w pełni przekonywujące. Dokumenty k 4 -8 pozwalają na pełną identyfikację pozwanej, dokładne określenie momentu zatrzymania łącznie z godziną i miejscem kontroli, środka transportu, strefą, określeniem czy pasażer jest z trasy, wskazaniem miejsca (siedzący, stojący). Wszystkie te adnotacje znajdują się na dokumentach ścisłego zarachowania zawierającego wskazanie serii i kolejnego numeru. Dokumenty pozwalają też na zweryfikowanie kontrolera biletu Zarządu (...). Wyłącznie od inicjatywy dowodowej pozwanej która jest należycie reprezentowana zależy wykazanie faktu nieistnienia zdarzenia korzystania z komunikacji miejskiej bez posiadania ważnego dokumenty przewozu. Z informacji nadesłanej przez Posterunek Policji w D. a także z dokumentu – k 25- sądzić należy o pełnej zgodności danych z tymi, które znajdują się na drukach wystawionych przez kontrolerów biletowych k 4-8 akt sprawy. Wywiad środowiskowy przeprowadzony przez funkcjonariuszy policji potwierdza, iż adres pozwanej spisany w oparciu o dokument tożsamości przedłożony

kontrolerowi biletów jest prawidłowy. Jest on także potwierdzeniem, że pozwana w ostatnim czasie jest osobą nieznaną z miejsca pobytu w związku ze zmianą miejsca zamieszkania.

Art. 33 a ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (Dz. U 2000.50.601) stanowi, iż przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona, legitymując się identyfikatorem umieszczonym w widocznym miejscu, może dokonywać kontroli dokumentów przewozu osób lub bagażu. W razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkowa albo wystawiają wezwanie do zapłaty. W razie stwierdzenia braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkowa albo wystawiają wezwanie do zapłaty. Pobrana należność za przewóz i opłata dodatkowa, po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej odpowiadającej kosztom poniesionym przez przewoźnika, podlegają zwrotowi, a w przypadku wezwania do zapłaty - umorzeniu, w przypadku udokumentowania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu. W razie posiadania przez podróżnego ważnego dokumentu przewozu, którego nie miał podczas przejazdu, do zwrotu i umarzania należności za przewóz i opłaty dodatkowej stosuje się przepis ust. 3a zdanie drugie. Przewoźnik może określić w regulaminie przewozu lub taryfie obniżenie wysokości opłaty dodatkowej w razie natychmiastowego jej uiszczenia lub w terminie wyznaczonym w wezwaniu do zapłaty. Przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona ma prawo: w razie odmowy zapłacenia należności - żądać okazania dokumentu umożliwiającego stwierdzenie tożsamości podróżnego, w razie odmowy zapłacenia należności i niemożności ustalenia tożsamości podróżnego zwrócić się do funkcjonariusza Policji i innych organów porządkowych, które maja, zgodnie z przepisami prawa, uprawnienia do ustalania tożsamości osób, o podjęcie czynności zmierzających do ustalenia tożsamości podróżnego, w razie uzasadnionego podejrzenia, że dokument przewozu albo dokument uprawniający do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego jest podrobiony lub przerobiony - zatrzymać dokument za pokwitowaniem oraz przesłać go prokuratorowi lub Policji, z powiadomieniem wystawcy dokumentu.

Wyżej opisany reżym kontroli dotyczył pozwanej i nic nie wskazuje iżby przewoźnik złamał w związku z tym obowiązujące prawo. Przeciwnie to pozwana podróżując bez biletu musi ponieść przewidziane prawem konsekwencje. Zważywszy na fakt iż przewóz był realizowany środkami transportu miejskiego powódka władana stosować się do reżymu przewozu określonego przez przewoźnika w uchwałach, regulaminach w zakresie ceny biletu, opłat dodatkowych za przejazd bez ważnego biletu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 98 § 1 i § 6 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz kosztów ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – sąd orzekł o kosztach procesu obciążając nimi pozwaną.

Na podstawie § 1 pkt 1 i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie określenia wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w związku z § 6 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz kosztów ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – sąd orzekł o refundacji wynagrodzenie i wydatków na rzecz kuratora reprezentującego pozwaną.